

**АФАНАСЬЄВ ОЛЕКСІЙ СЕРГІЙОВИЧ
(1902–1987)**

Доцент (1936), доктор технічних наук (1948), професор (1949). Співробітник НМетАУ з 1930 р. Професор-консультант кафедри фізичної хімії (1971–1982). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: термодинаміка корозійних процесів, розробка методик дослідження корозійних процесів, які протікають в атмосферних умовах та кислотних середовищах, створення дослідної станції інгібіторів кислотної корозії, створення наукового напрямку «Основи наукових досліджень». Опублікував 250 наукових праць, у т.ч. 1 винахід, 10 підручників, монографію «До термодинаміки гальванічного елементу», зробив переклад підручника Беджера та Бейкера «Неорганічна технологія» з англійської мови. Під його керівництвом захищено 14 кандидатських дисертацій. Працював у ДМетІ на кафедрі фізичної хімії доцентом, професором, завідувачем кафедри (1930–1971). Учасник Великої Вітчизняної війни. Разом з ДМетІ був евакуйований до Магнітогорська, де працював доцентом кафедри хімії гірничо-металургійного інституту. Нагороди: орден Леніна, медалі.

**БАПТИЗМАНСЬКИЙ ВАДИМ ІПОЛИТОВИЧ
(1916–1995)**

Кандидат технічних наук (1948), доцент (1949), доктор технічних наук (1961), професор (1963), член-кореспондент НАН України (1978), академік АІН України (1994), лауреат Державних премій України та УРСР, лауреат премії РМ СРСР. Співробітник НМетАУ з 1945 р. Професор кафедри металургії сталі (1991–1995). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: теорія і технологія конвертерного виробництва, позапічної обробки і розливання сталі. Опублікував 486 наукових праць, має 53 винаходи, 7 підручників, у т.ч. «Металургия стали», 10 монографій, у т.ч. «Теория кислородно-конвертерного процесса». Під його керівництвом захищено 9 докторських та 36 кандидатських дисертацій. Працював у ДМетІ завідувачем кафедри металургії сталі (1965–1991). Член обкому профспілки працівників освіти, вищої школи і наукових установ (1983–1986). Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороди: ордени Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ст., медалі «За Перемогу над Німеччиною», «За сумлінну працю. На честь 100-річчя з дня народження В.І. Леніна».

**БЕЛІКОВ МИХАЙЛО ПАВЛОВИЧ
(1900–1961)**

До 1935р. – головний енергетик металургійного заводу ім. Г.І. Петровського, завідувач кафедри теплотехніки Дніпропетровського металургійного інституту (1935–1941), фундатор та завідувач кафедри теплотехніки Сибірського металургійного інституту (м. Сталінськ, 1941–1944), завідувач кафедри промислової теплоенергетики Дніпропетровського металургійного інституту (1944–1961). Наукова діяльність професора М.П. Белікова пов'язана із вдосконаленням систем виробництва і подачі дуття в доменні печі.

**БЕЛЬГОЛЬСЬКИЙ БОРИС ПЕТРОВИЧ
(1919–1994)**

Кандидат технічних наук (1954), доктор економічних наук (1981), доцент (1956), професор (1982). Співробітник НМетАУ з 1946 р. Професор кафедри менеджменту (1991–1994). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: основи наукових досліджень, наукова організація та технічне нормування праці, основи теорії систем, автоматизовані системи управління підприємством, удосконалення організації та планування металургійного виробництва, мережеве планування, аналіз та планування собівартості продукції в чорній металургії. Опублікував понад 200 наукових праць, 15 підручників, у т.ч. «Математичні методи та ЕВМ в економічній роботі на металургійних підприємствах», «Організація та планування виробництва на металургійних підприємствах», «Економіка, організація і планування виробництва на підприємствах чорної металургії», «Організація праці та технічне нормування на підприємствах чорної металургії», «Організація ремонту обладнання на металургійних підприємствах», «Організація та планування підприємств чорної металургії», 20 монографій, з яких «Підвищення продуктивності прокатних станів», «Мережеве планування ремонтів в чорній металургії», «Економія металу в прокатному виробництві», «Вдосконалення організації, планування і управління в прокатному виробництві», «Інтенсифікація інженерної творчості: потреби, методи організації», «Удосконалення організації та планування ремонтів у чорній металургії». Під його керівництвом захищено 15 кандидатських дисертацій. Учасник Великої Вітчизняної війни, у 1941–1946 рр. проходив службу в лавах Радянської Армії. Нагороди: орден Вітчизняної війни I ст., 13 медалей.

БЕНЬ ТАРАС ГРИГОРОВИЧ (1929–2013)

Кандидат економічних наук (1959), доцент (1962), доктор економічних наук (1973), професор (1974), академік АІН України (1992), академік АЕН (2003). Закінчив Дніпропетровський металургійний інститут (1951, інженер-економіст). Співробітник НМетАУ з 1954 р. Професор кафедри економіки промисловості (2005–2013). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: економічна ефективність виробництва. Опублікував 250 наукових праць, 2 підручники, у т.ч. «Економіка і організація виробництва», 15 монографій, у т.ч. «Економіка доменного виробництва», «Економічна ефективність термічного зміцнювання прокату», «Основні фонди і потужності чорної металургії». Під його керівництвом захищено 35 кандидатських і 1 докторську дисертації. Працював на Магнітогорському металургійному комбінаті старшим інженером з праці (1951–1954), у ДМетІ – декан інженерно-економічного факультету (1961–1964), завідувач кафедри економіки промисловості (1963–2005).

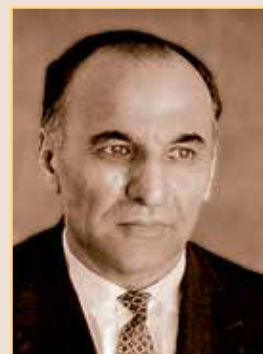
БРУК ОЛЕКСАНДР САМОЙЛОВИЧ (1906–1978)

Доктор технічних наук (1946), професор (1943). Співробітник НМетАУ з 1947 р. Завідувач кафедри хімічної технології твердого палива (1948–1975). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: якість коксу, нові процеси в коксохімічній промисловості. Опублікував понад 90 наукових праць. Під його керівництвом захищено 4 докторські та 60 кандидатських дисертацій.

БУНІН КОСТЯНТИН ПЕТРОВИЧ (1910–1977)

Доктор технічних наук (1940), професор (1941), член-кореспондент АН УРСР (1948). Співробітник НМетАУ з 1935 р. Завідувач кафедри металознавства (1945–1975), професор кафедри металознавства (1975–1977). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: створив школу металознавців, відому в Радянському Союзі та за його межами, дослідження процесів формування структури і властивостей залізних сплавів, підвищення якості, поліпшення технологічних і експлуатаційних властивостей чавунного лиття. Опублікував понад 250 наукових праць, 5 підручників, у т.ч. «Металографія», «Железоуглеродистые стали», 7 монографій, зокрема монографія «Строение чугуна». Під його керівництвом захищено 7 докторських та понад 50 кандидатських дисертацій. Нагороди: 2 ордени Трудового Червоного Прапора, 2 ордени «Знак Пошани», медалі.

ВИНОГРАДОВ АНДРІЙ ПАВЛОВИЧ (1875–1933)

Доктор технічних наук (1919), професор (1920). Закінчив заводське відділення КВГУ (1903). Співробітник НМетАУ з 1930 р. Завідувач кафедри металургії і механіко-термічної обробки металів (1930). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: розробка теорії і технології сортової прокатки, термічної обробки сталі, калібрування валків, організація металургійної освіти. Опублікував понад 40 наукових праць, монографії «Основы калибровки прокатных валков», «Введение в изучение деформации стали», «Калибрование прокатных валков». Працював інженером Олександрівського металургійного заводу та заводу Гантке (1903–1907), у КП на заводському відділенні асистентом, професором металургії (1907–1920), проректором з навчальної роботи (1920–1921), у Донецькому металургійному інституті завідувачем кафедри прокатки (1931), заступником директора (1933). Особливі події в науково-педагогічній діяльності: започаткував разом з професором Рубіним П.Г. науковий металургійний журнал «Домез» (з 1930 р. «Теорія і практика металургії»), заклав основи теорії термічної та пластичної обробки металу, розкрив технологію виробництва булатної сталі.

**ВОЛОВИК ГЕОРГІЙ АНТОНОВИЧ
(1910–2002)**

Кандидат технічних наук (1941), доцент (1941), доктор технічних наук (1966), професор (1967). Співробітник НМетАУ з 1937 р. Працював у ДМетІ завідувачем кафедри металургії чавуну (1981–1992). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: дослідження закономірностей поведінки сірки в доменній печі. Опублікував понад 300 наукових праць, 10 винаходів. Під його керівництвом захищено 35 кандидатських та 1 докторська дисертації. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороди: ордени Жовтневої Революції, Великої Вітчизняної війни I ст., медалі.

**ГІММЕЛЬФАРБ АБРАМ АНАТОЛІЙОВИЧ
(1924–1994)**

Кандидат технічних наук (1960), доцент (1962), доктор технічних наук (1970), професор (1972). Співробітник НМетАУ з 1959 р. Професор кафедри металургії чавуну НМетАУ (1990–1993). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: процеси відновлення, шлакоутворення в доменній печі, нові процеси виплавки чавуну і сталі. Опублікував 166 наукових праць, у т.ч. 40 винаходів, підручник «Металлургия чугуна», монографії «Процессы восстановления и шлакообразования в доменных печах», «Автоматическое управление доменным процессом». Під його керівництвом захищено 12 кандидатських дисертацій. Працював у ДМетІ на кафедрі металургії чавуну завідувачем (1981–1990).

**ГОРДІЄНКО АНАТОЛІЙ ВАСИЛЬОВИЧ
(1936–1996)**

Кандидат технічних наук (1973), доцент (1978), доктор технічних наук (1990), професор (1990). Співробітник НМетАУ з 1971 р. Завідувач кафедри МАМВ (1985–1996). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: прогнозування ресурсу деталей та підвищення надійності важконавантажених прокатних станів. Опублікував 100 наукових праць, у т.ч. 28 винаходів, монографію «Підвищення надійності та довговічності металургійного обладнання». Під його керівництвом захищено 3 кандидатські дисертації. Депутат Дніпропетровської обласної ради (1967–1969), член ЦК ЛКСМУ (1966–1970), перший секретар ОК ЛКСМУ (1966–1967). Нагороди: медалі «За освоєння цілинних земель», «За трудову доблесть».

**ГОТЛІБ АРНЛЬД ДАВИДОВИЧ
(1895–1968)**

Доктор технічних наук (1944), професор (1946). Співробітник НМетАУ з 1938 р. Завідувач кафедри металургії чавуну ДМетІ (1943–1968). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: теорія і технологія доменного процесу. Опублікував 140 наукових праць, 20 винаходів, підручник «Доменный процесс», монографію «Нагрев дутья и расход кокса при выплавке чугуна в доменных печах». Під його керівництвом захищено 30 кандидатських дисертацій.

ГРДИНА ЯРОСЛАВ ІВАНОВИЧ (1873–1931)

Доктор технічних наук (1902), професор (1902). Співробітник НМетАУ з 1930 р. Завідувач кафедри прикладної механіки (1922–1931). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: розробка теоретичних основ ТАР, дослідження руху та динамічної стійкості регуляторів, теорія ймовірності та математична статистика у механіці та теплоенергетиці, розробка основ біокібернетики. Оpubлікував 27 наукових праць, підручники «Деталі машин», «Динаміка живих організмів». Нагороди: 2 ордени Св. Анни, ордени Св. Станіслава, Св. Володимира.

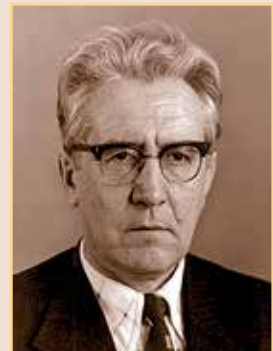
ГРЕБЕНІК ВІКТОР МИХАЙЛОВИЧ (1913–1996)

Кандидат технічних наук (1950), доцент (1952), доктор технічних наук (1967), професор (1968), заслужений працівник вищої школи України (1979), співробітник НМетАУ з 1961 р. Завідувач кафедри механічного обладнання металургійних заводів (1965–1985), професор цієї ж кафедри (1985–1996). Засновник наукового напрямку «Надійність металургійного обладнання». Працював у Сибірському металургійному інституті (1950–1959), Дніпродзержинському вечірньому інституті (1959–1961). Учасник Великої Вітчизняної війни, нагороджений орденом Вітчизняної війни II ст., медалями.

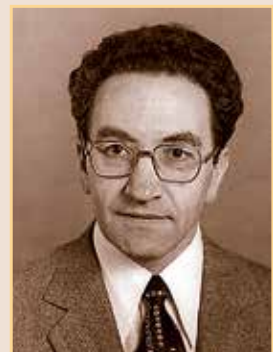
ГРУДЬ ОЛЕКСАНДР ПЕТРОВИЧ (1926–1999)

Кандидат технічних наук (1952), доцент (1954), доктор технічних наук (1968), професор (1969), почесний академік АН Вищої школи України. Співробітник НМетАУ з 1952 р. Завідувач кафедри ОМТ (1974–1999). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: теорія та практика прокатного виробництва, вища технічна освіта. Оpubлікував понад 250 наукових праць, у т.ч. 100 винаходів, підручники «Теорія прокатки», «Технологія прокатного виробництва», монографії «Внешнее трение при прокатке», «Технологические смазки в прокатном производстве», «Трение и смазки при обработке металлов давлением: Справочник», «Захватывающая способность прокатных валков». Під його керівництвом захищено 20 кандидатських, 6 докторських дисертацій.

ГУБИНСЬКИЙ ВОЛОДИМИР ЙОСИПОВИЧ (1930–2012)

Кандидат технічних наук (1963), доцент (1964), доктор технічних наук (1976), професор (1978), академік АН Вищої школи України (1994). Закінчив Іванівський енергетичний інститут (1953, інженер-теплотехнік). Співробітник НМетАУ з 1959 р. Завідувач кафедри теплотехніки та екології металургійних печей (1987–2012). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: теорія та технологія роботи металургійних печей. Оpubлікував 261 наукову працю, у т.ч. 69 винаходів, 4 підручники, у т.ч. «Металлургические печи», 3 монографії, у т.ч. «Теория пламенных печей». Під його керівництвом захищено 16 кандидатських та докторських дисертацій. Працював на комбінаті «Криворіжсталь» інженером-конструктором, майстром цеху блюмінгу (1953–1959), у ДМетІ на кафедрі ТАМП аспірантом, науковим співробітником, доцентом, професором (1959–1987).

**ДІННІК ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ
(1876–1950)**

Академік АН УРСР (1929), академік АН СРСР (1946). Співробітник НМетАУ з 1930 р. Завідувач кафедри будівельної механіки (1930–1941). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: теорія пружності, опір матеріалів, теорія стійкості, прикладна математика. Опублікував 228 наукових праць, підручник «Сборник задач по сопротивлению материалов с решениями», монографії «Устойчивость упругих систем», «Устойчивость арок», «Профильный изгиб. Теория и приложения». Під його керівництвом захищено 35 докторських та кандидатських дисертацій. Нагороди: ордени Леніна, Трудового Червоного Прапора, медалі.

**ДОБРОХОТОВ МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ
(1889–1965)**

Доктор технічних наук, професор, академік АН УРСР, заслужений діяч науки і техніки УРСР. Співробітник НМетАУ з 1930 р. Завідувач кафедри металургії сталі (1935–1941). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: мартенівське виробництво сталі, теорія сталеплавильних процесів. Написав підручник «Мартенівське виробництво сталі». Був директором Інституту газу АН УРСР.

**ДОЛЖЕНКОВ ІВАН ЄГОРОВИЧ
(1926–2014)**

Кандидат технічних наук (1955), доцент (1960), доктор технічних наук (1971), професор (1973), заслужений працівник народної освіти України. Закінчив Дніпродзержинський вечірній металургійний інститут (1951, прокатно-волочильне виробництво). Співробітник НМетАУ з 1951 р. Професор кафедри термічної обробки металів (2001–2014). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: удосконалення існуючих та розробка нових режимів і технологій термічної і комбінованої обробки металопродукції. Опублікував 290 наукових праць, у т.ч. 70 винаходів, підручники «Оборудование термических цехов», «Технология термической и комбинированной обработки металлопродукции», «Термическая обработка стали и металлопроката», «Основы проектирования термических цехов», монографії «Деформационное старение стали», «Сфероидизация карбидов в стали», «Термическая обработка лонжеронов транспортных машин». Під його керівництвом захищено 21 докторську та кандидатську дисертації. Працював на Дніпровському металургійному заводі бригадиром, начальником зміни, у НМетАУ молодшим науковим співробітником, старшим науковим співробітником, провідним науковим співробітником, завідувачем кафедри ТОМ (1979–2001). Нагороди: Почесна грамота Президії ВР України, Премія ім. К.Ф. Стародубова, нагорода Ярослава Мудрого АН Вищої школи України.

**ДРУЯН ВОЛОДИМИР МИХАЙЛОВИЧ
(1932–2004)**

Кандидат технічних наук (1966), доцент (1968), доктор технічних наук (1984), професор (1985), академік Міжнародної інженерної академії (1996), академік АІН України (1991), лауреат Премії РМ СРСР за розробку проекту і будівництво цеху безперервної прокатки труб на Нікопольському Південнотрубному заводі (1973), заслужений працівник науки і техніки Угорської Народної Республіки (1982), заслужений діяч науки і техніки України (1999). Співробітник НМетАУ з 1958 р. Завідувач кафедри технологічного проектування (1986–2004). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: розробка нових і вдосконалення існуючих способів виробництва труб спеціального призначення. Опублікував 219 наукових праць, 11 підручників, у т.ч. «Теория трубного производства», «Проектирование прокатных и трубных цехов», «Теория трубного производства», «Теория и технология трубного производства», «Основы проектирования металлургических заводов», 8 монографій, у т.ч. «Производство стальных труб». Під його керівництвом захищено 7 докторських та 16 кандидатських дисертацій.

ЕГОРОВ ВАЛЕРІЙ МИХАЙЛОВИЧ (1944–2002)

Кандидат технічних наук (1976), доцент (1989), доктор технічних наук (1997), професор (2001). Співробітник НМетАУ з 1974 р. Завідувач кафедри металургійного палива та відновників (1997–2002). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: дослідження процесів коксування. Опублікував 66 наукових праць, монографію «Рудовуглецеві матеріали».

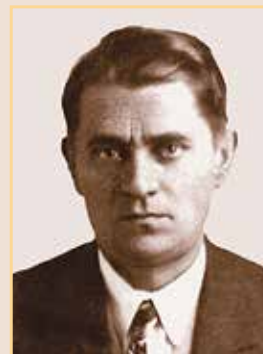
ЕГОРОВ ВОЛОДИМИР СЕРГІЙОВИЧ (1932–2003)

Кандидат технічних наук (1963), старший науковий співробітник (1965), доцент (1980), доктор технічних наук (1987), професор (1989), заслужений працівник освіти України (1999). Закінчив Дніпропетровський металургійний інститут (1955, інженер-металург). Співробітник НМетАУ з 1980 р. Завідувач кафедри АВП (1987–2001). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: дослідження процесів прокатного виробництва, обладнання та автоматизації, алгоритми управління процесами та обладнання безперервної листової та сортової прокатки, інтеграція процесу навчання з практичною роботою у НД установах галузі. Опублікував понад 100 наукових праць, має понад 60 винаходів, монографію «Автоматизация непрерывных мелкосортных станков». Під його керівництвом захищено 5 кандидатських дисертацій. Працював у ВНДІТП (1955–1960), у ІЧМ АН України молодшим науковим співробітником, старшим науковим співробітником, завідувачем лабораторії промислової електроніки, завідувачем відділу метрології (1960–1980).

ЕМЕЛЬЯНЕНКО ПАВЛО ТЕРЕНТІЙОВИЧ (1905–1947)

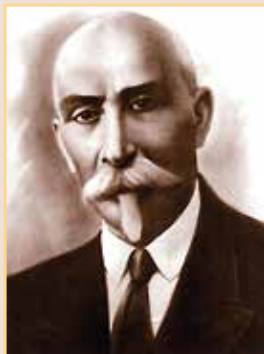
Доктор технічних наук (1940), професор (1941), член-кореспондент АН УРСР (1939), лауреат Державної премії СРСР за розробку технології виготовлення труб для мінометів (1943). Співробітник НМетАУ з 1931 р. Завідувач кафедри трубопрокатного виробництва (1931–1941). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: теорія процесів виробництва труб. Працював у НДТІ (Первоуральськ) головним інженером (1942–1943), керівником з прийому труб у Сполучених Штатах Америки (1943–1945), завідувачем трубної лабораторії ЦНДІЧМ, головним консультантом з трубного виробництва у ЦНДІВМ, у ЦДІПРОМезі (1945–1947). Опублікував понад 100 наукових праць, підручники «Трубопрокатное производство», «Трубопрокатное и трубосварочное производство», 3 монографії, у т.ч. «Производство труб без шва», «Теория кривой и пилигримовой прокатки». Найбільш видатні досягнення виробничої діяльності: створення теоретичного фундаменту трубного виробництва, впровадження нових технологій трубних цехів, розвиток гвинтової безперервної, пілігримової прокатки труб, створення нових трубопрокатних та трубозварювальних цехів.

ЖЕРДЕВ ІВАН ТИХОНОВИЧ (1903–1982)

Доктор технічних наук (1954), професор (1954), лауреат Сталінської премії (1941). Закінчив Катеринославське вище гірниче училище (1926). Співробітник НМетАУ з 1935 р. Завідувач кафедри електротехніки та електротермічного устаткування (1937–1941; 1944–1976), професор кафедри електротехніки та електротехнічного устаткування (1976–1982). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: дослідження автоматизованого електроприводу прокатних станів, теоретичні та практичні дослідження дуги електричних печей, геометрії електромагнітного поля ванни та електричного кола рудовідновлюючої печі. Опублікував 95 наукових праць, у т.ч. 10 винаходів, підручник «Электрические промышленные печи и установки специального нагрева». Під його керівництвом захищено 6 кандидатських дисертацій. Працював на Дніпропетровському заводі ім. Петровського (1928–1935), у Магнітогорському гірничо-металургійному інституті викладачем (1941–1944). Був членом національного комітету СРСР від Міжнародної спілки з електротермії, членом галузевої НТР електротермічного та електрозварювального устаткування Міністерства електротехнічної промисловості СРСР, членом НТР Всесоюзного НДІ електротермічного устаткування, членом редколегії науково-технічного збірника «Электротермия», членом НМР електротермічної техніки МВССО, членом секції енергетики та електротехніки НТР МВССО СРСР, головою НТР ЧМ. Нагороди: грамота Магнітогорського міського ВКП(б) (1943, за надання наукової допомоги металургійним заводам під час війни), орден «Знак Пошани», медаль «За сумлінну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», медаль «За сумлінну працю».

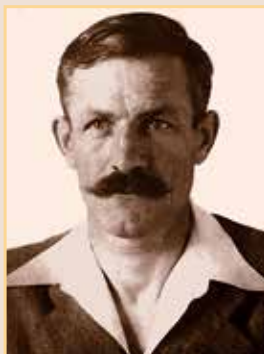
**КАМЕНСЬКИЙ ВАСИЛЬ АНДРІЙОВИЧ
(1875–1941)**

З 1927 р. викладач кафедри металургії Катеринославського вищого гірничого училища, професор (1930). З 1931 р. професор, а у 1932–1935 рр. – завідувач кафедри металургії сталі Дніпропетровського металургійного інституту. З 1935 р. професор Московського Інституту сталі.

В.А. Каменський значне місце приділяв вивченню на моделях механізму взаємодії газів з рідким металом. Головні наукові праці: «Дослідження можливості застосування бесемєривської сталі для різних виробів», «Про роботу мартенівських печей на високому відсотку рідкого чавуну».

**КІРСАНОВ ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ
(1902–1992)**

Доктор хімічних наук (1939), професор, член-кореспондент АН УРСР (1941), лауреат Ленінської премії. Співробітник НМетАУ з 1944 р. Завідувач кафедри органічної хімії (1944–1956), декан хіміко-технологічного факультету (1948). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: хімія піридинових основ, дубильні речовини, дослідження нафти, нових редоксіндикаторів. Опублікував 51 наукову працю, 7 підручників, у т.ч. «Синтезы органических препаратов», «Методы органической химии Рубена», «Органическая химия Рихтера». Працював на Хіміко-фармацевтичному заводі завідувачем відділу (1925–1926), у Державному науково-технічному видавництві редактором (1930–1931), у Свердловському інституті експериментальної медицини консультантом з питань хімії (1934–1937), за сумісництвом в обласній аналітичній лабораторії аптечного управління консультантом (1937–1939), у Східному науково-дослідному вуглехімічному інституті завідувачем лабораторії технології хімічних продуктів коксування (1938–1941), у медичному інституті завідувачем кафедри органічної хімії (1940–1944). Відновив роботу лабораторії органічної хімії у ДМетІ (1945–1947). З 1956 р. працював професором в Інституті органічної хімії АН УРСР, з 1960 р. був його директором. Нагороди: Премія Комітету з хімізації СРСР, медаль «За сумлінну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.».

**КОЖЕВНИКОВ СЕРГІЙ МИКОЛАЙОВИЧ
(1906–1988)**

Доктор технічних наук (1941), професор (1942), член-кореспондент АН України (1951), лауреат Державної премії СРСР (1968), заслужений діяч науки і техніки України (1976). Співробітник НМетАУ з 1944 р. Завідувач кафедри прикладної механіки (1944–1960). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: автоматизація машин металургійного виробництва, основи машинознавства металургійних машин. Опублікував 554 наукові праці, у т.ч. 74 винаходи, підручник «Теорія механізмів і машин», 33 монографії, у т.ч. «Динамика нестационарных процессов в машинах», «Механізми». Під його керівництвом захищено 40 кандидатських та 15 докторських дисертацій. Працював у ІЧМ АН України завідувачем відділу автоматизації металургійного обладнання (1954–1962), у КДІЦА завідувачем кафедри ТММ та теоретичної механіки (1962–1968), в Українській сільськогосподарській академії завідувачем кафедри опору матеріалів (1968–1970), в ІГТМ АН України завідувачем сектору механіки та відділу ТММ (1970–1978), в Інституті механіки АН України завідувачем відділу ТММ (1978–1988). Депутат Дніпропетровської міської ради (1953–1957). Почесний член Міжнародної федерації з теорії механізмів і машин (1983). Нагороджений медаллю «За сумлінну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.».

**КОЛЕСНИК ІВАН АНТОНОВИЧ
(1928–2013)**

Кандидат фізико-математичних наук (1964), доцент (1965), доктор технічних наук (1988), професор (1988), академік АН Вищої школи (1997), академік АН України (2000). Співробітник НМетАУ з 1952 р. Професор кафедри будівельної механіки (1988–2013). Закінчив Дніпропетровський державний університет (1952, механік). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: будівельна механіка, механіка твердого тіла, що деформується, коливання і динаміка. Опублікував 211 наукових праць, у т.ч. 5 винаходів, 3 монографії, у т.ч. «Колебания комбинированных систем под действием подвижных нагрузок». Під його керівництвом захищено 19 кандидатських та 1 докторська дисертації. Працював у ІЧМ АН УРСР молодшим науковим співробітником (1958–1961), у НМетАУ завідувачем кафедри будівельної механіки (1977–2004). Учасник Великої Вітчизняної війни.

КОТЕШОВ МИКОЛА ПЕТРОВИЧ (1926–2007)

Кандидат технічних наук (1960), доцент (1961), доктор технічних наук (1981), професор (1982), лауреат премії РМ СРСР (1985). Закінчив Дніпропетровський металургійний інститут, (1952, інженер-металург, ливарне виробництво чорних і кольорових металів). Співробітник НМетАУ з 1952 р. Професор кафедри ливарного виробництва (1982–2007). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: удосконалення технологічних процесів у ливарному виробництві, вальцеливарне виробництво, теорія твердіння та структуроутворення в масивних чавунних виливках. Опублікував 198 наукових праць, у т.ч. 26 винаходів. Під його керівництвом захищено 6 кандидатських дисертацій. Ветеран Великої Вітчизняної війни. Нагороджений медаллю «За трудову доблесть».

КРИВОШЕЄВ АНДРІЙ ЄВДОКИМОВИЧ (1899–1995)

Кандидат технічних наук (1939), доктор технічних наук (1956), професор (1956), лауреат Державної премії СРСР. Закінчив Дніпропетровський металургійний інститут (1933, інженер-металург). Співробітник НМетАУ з 1933 р. Завідувач кафедри ливарного виробництва (1945–1975). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: підвищення експлуатаційних властивостей та вдосконалення виробництва литих валків і валів зі сплавів прогресивних видів, розробка теоретичних та технологічних основ лиття масивних деталей зі сталей, чавунів і сплавів зі спеціальними службовими властивостями. Опублікував понад 200 наукових праць, у т.ч. 12 винаходів, підручник «Основы научных исследований в литейном производстве», монографії «Литые валки. Теоретические и технологические основы производства», «Эксплуатация каландров и суперкаландров». Під його керівництвом захищено 30 кандидатських, 2 докторські дисертації. Був головою науково-методичної комісії МВССО СРСР з питань ливарного виробництва, членом комісії з нових ливарних металів і сплавів при Президії АН СРСР та Президії АН УРСР.

ЛАПИЦЬКИЙ ВОЛОДИМИР ЙОСИПОВИЧ (1903–1965)

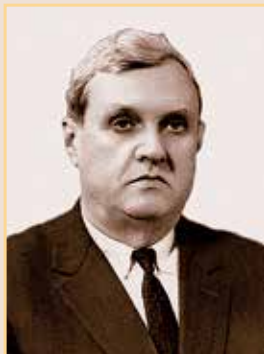
Кандидат технічних наук (1938), доцент (1935), доктор технічних наук (1952), професор (1952). Співробітник НМетАУ з 1930 р. Завідувач кафедри металургії сталі (1944–1965). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: розливання сталі. Опублікував 62 наукові праці. Під його керівництвом захищено 10 кандидатських дисертацій. Був депутатом Жовтневої районної ради м. Дніпропетровська чотирьох скликань, депутатом Дніпропетровської міської ради (1955). Нагороджений медаллю «За сумлінну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.».

ЛЕВ ІСААК ХАЇМОВИЧ (1923–2014)

Доктор технічних наук (1973), професор (1977). Професор кафедри загальної та органічної хімії (2004–2014). Закінчив Дніпропетровський хіміко-технологічний інститут (1948, інженер-механік хімічної промисловості). Співробітник НМетАУ з 1953 р. Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: фазовий хімічний аналіз, загальна та неорганічна хімія. Опублікував 197 наукових праць, 2 підручники, у т.ч. «Хімія металів», 2 монографії: «Карбидный анализ чугуна», «Анализ азотсодержащих соединений в сплавах железа». Під його керівництвом захищено 2 кандидатські дисертації. Працював на заводі № 606 Наркомату боєприпасів бригадиром ВТК (1943), у ДХТІ начальником навчальної частини (1948–1953), у ДМетІ на кафедрі аналітичної хімії асистентом, доцентом (1953–1976), на кафедрі загальної та органічної хімії професором, завідувачем (1976–2004). Учасник та інвалід Великої Вітчизняної війни. Нагороди: орден Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, 9 медалей, почесний професор НМетАУ.

**ЛЮДВИНСЬКИЙ ОПАНАС ІВАНОВИЧ
(1903–1981)**

Кандидат технічних наук (1948), доктор технічних наук (1968), професор (1970). Співробітник НМетАУ з 1944 р. Професор кафедри хімічної технології кераміки та вогнетривів (1973–1981). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: розробка фізико-хімічних основ і технології виробництва високостійких вогнетривів (клінкерна технологія). Опублікував 68 наукових праць, має 6 винаходів. Під його керівництвом захищено 5 кандидатських дисертацій. Учасник Великої Вітчизняної війни. Працював завідувачем кафедри технології силікатів (1944–1973).

**МАКОВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР МАТВІЙОВИЧ
(1870–1941)**

Закінчив Харківський технологічний інститут (1894), викладач Катеринославського вищого гірничого училища (Дніпропетровського гірничого інституту) (1904–1929), ректор Дніпропетровського гірничого інституту (1927–1928), завідувач кафедри теплотехніки Дніпропетровського металургійного інституту (1930), завідувач кафедри турбобудування Харківського механіко-машинобудівного інституту (1930–1941). Доктор технічних наук, заслужений професор УРСР (1924 р.). Голова Наукового інженерного товариства енергетики та електрозв'язку (1935р.), фундатор вітчизняної школи газотурбінобудування.

**МЕДВЕДІВ ІВАН ОЛЕКСІЙОВИЧ
(1913–1982)**

Кандидат технічних наук (1953), доцент (1955), професор (1969). Співробітник НМетАУ з 1946 р. Завідувач кафедри організації та планування виробництва (1946–1975), професор цієї кафедри (1975–1982). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: організація, планування та управління виробництвом на металургійних підприємствах, аналіз та планування собівартості продукції у чорній металургії, нормування матеріальних ресурсів. Опублікував понад 130 наукових праць, 12 підручників, у т.ч. «Технічне нормування в металургійній промисловості», «Математичні методи та ЕВМ в економічній роботі на металургійних підприємствах», «Завдання та вправи з організації та планування металургійного виробництва», «Організація та планування виробництва на металургійних підприємствах», «Організація та планування феросплавного виробництва», «Організація праці та технічне нормування на підприємствах чорної металургії», «Організація та планування виробництва в сталеплавильних цехах», 7 монографій, у т.ч. «Оперативне планування в трубних цехах», «Внутрішньозаводське планування в чорній металургії». Під його керівництвом захищено 7 кандидатських дисертацій. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороди: два ордени Червоної Зірки, орден «Знак Пошани», 8 медалей.

**МИНАЄВ АНАТОЛІЙ МИКОЛАЙОВИЧ
(1926–1988)**

Кандидат технічних наук (1955), доктор технічних наук (1974), професор (1974). Співробітник НМетАУ з 1951 р. Завідувач кафедри теплотехніки та автоматизації металургійних печей (1973–1988). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: розробка та дослідження малоокислювального нагріву та охолодження металу, оптимізація теплових процесів. Опублікував 200 наукових праць, у т.ч. 85 винаходів, підручник «Металлургическая теплотехника», монографії «Уменьшение окисления при производстве проката», «Модернизация промышленных печей». Під його керівництвом захищено 15 кандидатських дисертацій. Працював у ДМет на кафедрі теплотехніки та автоматизації металургійних печей аспірантом, асистентом, доцентом (1951–1973), заступником декана металургійного факультету (1960–1963). Видатні події у науково-педагогічній діяльності: 1965 р. заснував при кафедрі ТАМП Галузеву лабораторію безокислювального та швидкісного нагріву сталі, був її завідувачем до 1972 р., з 1972 р. – її науковим керівником. За його активної участі побудовано лабораторний корпус і створено промислову базу для навчального процесу та наукових досліджень (корпус «Б»).

МОРОЗЕНКО ВАДИМ НИКИФОРОВИЧ (1931–1998)

Кандидат технічних наук (1970), доцент (1972), доктор технічних наук (1989), професор (1990), член Нью-Йоркської академії наук. Співробітник НМетАУ з 1967 р. Завідувач кафедри технології машинобудування (1974–1997). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: електрофізичні методи обробки металу. Опублікував 240 наукових праць, у т.ч. 106 винаходів. Підготував 22 кандидати та 1 доктора технічних наук. Зробив вагомий внесок у відкриття спеціальності «Технологія машинобудування», галузевих лабораторій, будівництво інженерного корпусу, проведення наукових конференцій. Працював у ДМетІ деканом механіко-машинобудівного факультету (1973–1998).

ОСТРІК ПЕТРО МИКОЛАЙОВИЧ (1928–2005)

Кандидат технічних наук (1963), доцент (1963), доктор технічних наук (1977), професор (1978), академік АН України (1992), академік АН ВШ України (1994). Закінчив Дніпропетровський металургійний інститут (1955, інженер-металург). Співробітник НМетАУ з 1961 р. Завідувач кафедри порошкової металургії та захисту металів (1978–2003). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: високоефективні процеси порошкової металургії, протикорозійний захист металовиробів. Опублікував 216 наукових праць, у т.ч. 48 авторських свідоцтв та патентів, 3 монографії: «Сажистое железо», «Металлургия губчатых и порошковых лигатур», «Моделирование свойств функциональных градиентных материалов». Під його керівництвом захищено 3 докторські та 14 кандидатських дисертацій. Працював на Запорізькому заводі феросплавів інженером-технологом (1955–1958), у ДМетІ на кафедрі ТМП асистентом, доцентом (1961–1970), у ЗФ ДМетІ завідувачем кафедри МС і ТМП (1970–1978). Нагороджений премією Ярослава Мудрого.

ПАВЛЕНКО ГРИГОРІЙ ЛАВРЕНТІЙОВИЧ (1904–1986)

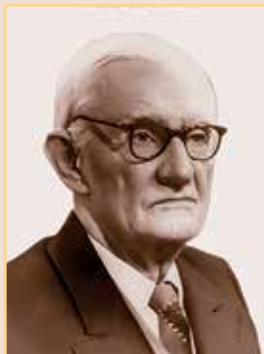
Кандидат технічних наук (1939), доцент (1939), доктор технічних наук (1949), професор (1949). Співробітник НМетАУ з 1932 р. Професор кафедри будівельної механіки (1977–1982). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: опір матеріалів та теорія споруд; механіка твердого тіла, яке деформується. Опублікував понад 200 наукових праць, у т.ч. 10 винаходів. Під його керівництвом захищено 22 кандидатські дисертації. Працював у ДМетІ завідувачем кафедри будівельної механіки (1944–1977). Нагороди: ордени Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», медалі.

ПОЗДНЯКОВ КОСТЯНТИН ІВАНОВИЧ (1920–1991)

Кандидат історичних наук (1956), доктор історичних наук (1968), професор (1972), заслужений працівник Вищої школи України. Закінчив ДДУ (1949, історик). Співробітник НМетАУ з 1961 р. Завідувач кафедри історії КПРС (1964–1987). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: історія Великої Жовтневої соціалістичної революції та громадянської війни, історія КПРС. Опублікував понад 100 наукових праць, 7 монографій, у т.ч. «Красный тыл – фронту», «С мандатом Октября», «Новые рубежи металлургов Приднепровья», «Очерки истории Днепропетровской областной комсомольской организации». Під його керівництвом захищено 7 кандидатських дисертацій. Працював у ВНЗ м. Дніпропетровська асистентом, старшим викладачем, доцентом (1950–1960). Був депутатом районної, міської та обласної ради. Керував редакційною колегією Всеукраїнського міжвідомчого збірника наукових праць. Член делегації України на Генеральній асамблеї ООН (1974). Нагороди: ордени Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ст., «Знак Пошани», 13 медалей. Учасник бойових дій Великої Вітчизняної війни (1941–1944).

**ПОХВІСНЄВ АНАТОЛІЙ МИКОЛАЙОВИЧ
(1894–1980)**

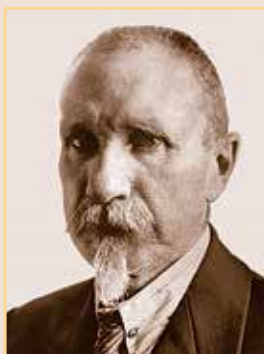
Професор (1935), кандидат технічних наук (1937), доктор технічних наук (1943). Співробітник НМетАУ з 1930 р. Завідувач кафедри металургії чавуну (1930–1941). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: підготовка сировини до доменної плавки, удосконалення режиму роботи доменних печей, підготовка інженерних та наукових кадрів. Опублікував 250 наукових праць, у т.ч. 50 винаходів, підручник «Доменное производство» та монографію «Восстановимость железных руд Кривого Рога». Підготував 100 кандидатів технічних наук, 16 докторів технічних наук.

**РАБІНОВИЧ ОЛЕКСАНДР ВОЛЬФОВИЧ
(1935–2012)**

Доктор технічних наук (1975), професор (1988), академік АН України (1992), лауреат Державної премії України у галузі науки та техніки за участь у розробці та впровадженні вітчизняної технології виплавки корозійностійких сталей методом ГКР (1996). Закінчив Дніпропетровський металургійний інститут (1957, інженер-металург). Співробітник НМетАУ з 1958 р. Завідувач кафедри металургії кольорових металів (1999–2012), завідувач Проблемної лабораторії нових металургійних процесів (1985–2012). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: фізико-хімічні закономірності взаємодії азоту зі сталями, сплавами та феросплавами, його вплив на властивості литого та деформованого металу, розробка нових азотвмісних сталей і сплавів спеціального призначення, технології їх виробництва та підвищення якості. Опублікував понад 350 наукових праць, у т.ч. понад 50 винаходів, монографію «Электрометаллургия феррохрома». Підготував 9 кандидатів технічних наук. Працював у УкрДІПРОМЕЗі інженером-конструктором (1957–1958), у НМетАУ на кафедрі електрометалургії старшим науковим співробітником (1958–1976), професором (1996–1999), на кафедрі теорії металургійних процесів професором (1984–1988), на кафедрі технологічного проектування професором (1994–1996). Нагороди: 2 медалі ВДНГ за розробку технології виробництва азотованих феросплавів (1974) та особливо низьковуглецевих корозійностійких сталей (1981).

**РАДЧЕНКО ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ
(1897–1984)**

Кандидат фізико-математичних наук (1938), доцент (1939), доктор фізико-математичних наук (1960), професор (1960). Співробітник НМетАУ з 1930 р. Завідувач кафедри фізики (1932–1972). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: дослідження структури та фізичних властивостей розчинів і розплавів. Опублікував 45 наукових праць, 5 підручників, у т.ч. «Молекулярна фізика». Під його керівництвом захищено 7 кандидатських дисертацій.

**ПЕРІХ КОСТЯНТИН ЕДУАРДОВИЧ
(1878–1935)**

Доцент (1912), доктор технічних наук (1916), професор (1918). Співробітник НМетАУ з 1930 р. Завідувач кафедри теплотехніки (1931–1935). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: покращення роботи газоповітряних машин на металургійних заводах. Опублікував 48 наукових праць, 5 підручників, у т.ч. «Теорія регулювання машин», «Прикладна механіка», «Технічна термодинаміка».

РИСС ЙОСИП ГРИГОРОВИЧ (1908–1968)

Доктор хімічних наук (1946), професор (1946). Завідувач кафедри загальної хімії (1938–1941, 1945–1954). Закінчив МВХТУ (1930, інженер-технолог). Співробітник НМетАУ з 1937 р. Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: дослідження в галузі неорганічних сполук Флуору. Опублікував 70 наукових праць, у т.ч. 3 винаходи. Написав підручник «Загальна хімія», монографію «Хімія Флуору та його неорганічних сполук». Під його керівництвом захищено 3 кандидатські дисертації (на 1954 р.). Працював у Науково-дослідному інституті НКХП, Уральському індустріальному інституті головним хіміком, завідувачем кафедри (1941–1944), у ДІІТі завідувачем кафедри хімії (1954–1968). Нагороди: медаль «За сумлінну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», орден «Знак Пошани».

РОЗЕНГАРТ ЮРІЙ ЙОСИПОВИЧ (1917–1998)

Кандидат технічних наук (1952), доцент (1954), доктор технічних наук (1969), професор (1970), академік АІН України (1995). Співробітник НМетАУ з 1949 р. Завідувач кафедри промислової теплоенергетики (1966–1992), професор цієї ж кафедри (1992–1998). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: теплотехнологічний процес гарячої роздачі труб. Опублікував 401 наукову працю, 19 підручників, у т.ч. «Методические нагревательные печи», «Вторичные энергоресурсы сталеплавильного производства и их использование», «Теплоэнергетика металлургических заводов». Учасник Великої Вітчизняної війни (1941–1945).

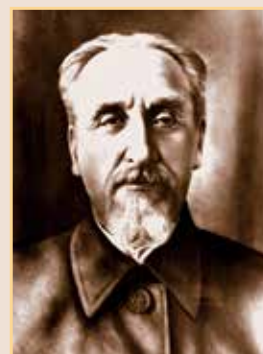
РОСТОВЦЕВ СЕРГІЙ ТИХОНОВИЧ (1898–1978)

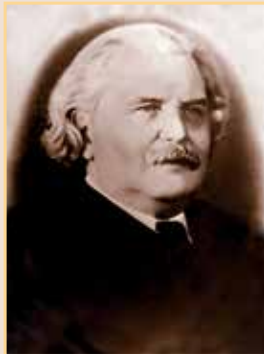
Кандидат технічних наук, доцент (1931), доктор технічних наук (1945), заслужений діяч науки і техніки України (1975). Співробітник НМетАУ з 1930 р. Засновник і перший завідувач кафедри теорії металургійних процесів (1945–1972), декан металургійного факультету (1945–1955). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: агломерація та технологія спікання руд, теорія металургійних процесів. Опублікував 134 наукові праці, 5 підручників, у т.ч. «Теорія металургійних процесів», 2 монографії. Підготував 22 кандидати та 1 доктора технічних наук. Був депутатом Дніпропетровської міської ради (1947–1955). Нагороди: ордени Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», медалі.

РУБІН ПАВЛО GERMANOVICH (1874–1960)

Один із фундаторів металургійної науки та створення Катеринославського вищого гірничого училища (КВГУ). Закінчив С.-Петербурзький гірничий інститут (1893). З 1900 р. – викладач, з 1905 р. – завідувач кафедри металургії КВГУ, дійсний статський радник. Основні напрями наукової діяльності: розробка методів оцінки металургійних властивостей твердого палива; дослідження технології коксування, використання залізистих кварцитів Кривого Рогу; експериментальні дослідження технології агломерації залізних руд; удосконалення технології доменної плавки та конструкцій доменних печей.

**СВЕЧНИКОВ ВАСИЛЬ МИКОЛАЙОВИЧ
(1891–1981)**

Кандидат технічних наук, доцент (1929), доктор технічних наук (1936), професор (1935), академік АН УРСР (1939), заслужений діяч науки і техніки УРСР, лауреат Державної премії УРСР у галузі науки та техніки. Співробітник НМетАУ з 1931 р. Завідувач кафедри металознавства і термічної обробки металів (1931–1941). Основні напрями наукової роботи: азот у технічному залізі, досвід відливки бесемерівської сталі для суцільнокатаних труб, вторинна кристалізація сталі через виникнення відманштетової структури, технологія виробництва прокатних валків, дослідження перетворень у сталях при швидкісних нагрівах, холодноламкість сталі. Опублікував понад 200 наукових праць і монографію «Изложницы». Під його керівництвом захищено понад 30 докторських та кандидатських дисертацій. Нагороди: орден Леніна, два ордени Трудового Червоного Прапора.

**СЕМИКІН ЙОСИП ДАНИЛОВИЧ
(1898–1971)**

Кандидат технічних наук, (1935), доцент (1935), професор (1937). Співробітник НМетАУ з 1934 р. Завідувач кафедри теплотехніки металургійних печей (1934–1941), професор цієї ж кафедри (1941–1971), декан технологічного факультету (1953–1955), декан металургійного факультету (1955–1959). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: теорія теплопровідності, теплова робота печей, факельний процес, аеродинаміка, теорія плавлення. Опублікував 153 наукові праці, у т.ч. 30 винаходів. Написав 4 підручники, у т.ч. «Металлургические печи», «Расчеты нагревательных печей», 2 монографії, у т.ч. «Топливо и топливное хозяйство металлургических заводов». Під його керівництвом захищені 21 докторська та кандидатська дисертації. Керував проектуванням пічного парку Магнітогорського металургійного комбінату (1930–1933), створив сучасну теорію теплової роботи печей, інженерну теорію теплопровідності та методу теплових діаграм, факельного процесу, продувки рідкого металу (1930–1940), керував проектуванням та перебудовою мартенівських печей заводу ім. Комінтерну, на яких встановлено рекордну продуктивність. Підвищив продуктивність мартенівських печей ММЗ у 1942 р. на 20–30%. Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороди: два ордени «Знак Пошани», медалі.

**СТАРДУБОВ КИРИЛО ФЕДОРОВИЧ
(1904–1984)**

Кандидат технічних наук (1938), доктор технічних наук (1947), професор (1947), член-кореспондент АН УРСР (1948), академік АН УРСР. Співробітник НМетАУ з 1929 р. Завідувач кафедри термічної обробки металів (1944–1980). Основні напрями наукової роботи: виробництво високоякісних чавунів, нових марок вуглецевих та легованих сталей, термічне зміцнення прокату, підвищення міцності залізничних коліс, розробка устаткування термічних цехів металургійних і машинобудівних заводів, процеси, які відбуваються при відпуску, легуванні сталі та чавуну, застосування індукційного нагріву для різноманітних металовиробів, дослідження властивостей рейкової і колісної сталей. Опублікував 328 наукових праць, у т.ч. 16 винаходів. Написав 4 підручники, в т.ч. «Проектирование термических цехов», «Практика термической обработки углеродистой стали», «Процессы, происходящие при отпуске стали». Є співавтором 6 монографій. Під його керівництвом захищено 93 докторські та кандидатські дисертації. Депутат ВР УРСР, заступник голови ВР УРСР (1951–1963), депутат Жовтневої районної ради (1947–1957), член республіканського Комітету захисту миру (1955), член Республіканського правління НТТ ЧМ (1954). Нагороджений численними урядовими нагородами.

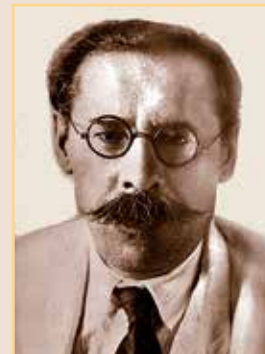
**ТАЙЦ НОЙ ЮРІЙОВИЧ
(1896–1974)**

Кандидат технічних наук (1928), старший науковий співробітник (1928), професор (1935), доктор технічних наук (1940). Співробітник НМетАУ з 1935 р. Один із засновників Дніпропетровської школи металургійної теплотехніки. Завідувач кафедри теплотехніки та автоматизації металургійних печей (1944–1973). Основні напрями наукової роботи: теоретичні дослідження в галузі технології нагріву сталі та температурних напружень. Опублікував 318 наукових праць, у т.ч. 18 винаходів, написав 2 підручники, у т.ч. «Расчеты металлургических печей», 20 монографій, у т.ч. «Технологія нагріву сталі», «Нагрівальні печі», «Методичні нагрівальні печі». Під його керівництвом захистили дисертації 50 кандидатів та 8 докторів технічних наук. Учасник Великої Вітчизняної війни. У роки війни розробив технологію термообробки трубного металу, що дозволило збільшити виробництво труб для виготовлення зброї на 30–40%. Нагороди: ордени «Знак Пошани», Трудового Червоного Прапора, медалі.

ТЕЛЬНИЙ СТЕПАН ІВАНОВИЧ (1890–1962)

Професор, заслужений діяч науки і техніки РСФСР. Закінчив КП (інженер-металург). У ДГП обіймав посади асистента (1917–1920), доцента (1920–1925), професора, завідувача кафедри електрометалургії (1925–1930). У Дніпропетровському металургійному інституті з 1930 до 1941 р. був завідувачем кафедри електрометалургії, заступником директора з наукової та навчальної роботи, завідувачем кафедри сталі. В УПІ був деканом металургійного факультету (1941–1945). Працював у Куйбишевському електротехнічному інституті завідувачем кафедри загальної і теоретичної електротехніки, в.о. ректора інституту (1945–1962). Основні напрями наукової діяльності: дослідження та розробка теоретичних положень роботи електропечі, конструкції електропечі з обертовою дугою, теорії вольтової дуги електропечей та самоіндукції в їх мережах, закладання основ технології виплавки марганцевих феросплавів з нікопольської марганцевої руди. Підготував десятки науковців вищої кваліфікації.

ТКАЧЕНКО АРКАДІЙ СЕМЕНОВИЧ (1930–1991)

Кандидат технічних наук (1962), старший науковий співробітник (1965), доктор технічних наук (1974), професор (1977), лауреат Державної премії СРСР (1968). Співробітник НМетАУ з 1974 р. Завідувач кафедри теоретичної механіки (1985–1991). Працював у ДМетІ на кафедрі механічного обладнання металургійних заводів доцентом (1974), професором (1975–1982). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: розробка теоретичних основ розрахунку та вдосконалення механізмів та машин періодичної дії (стани холодної прокатки труб хвильового і роликівого типів, трубопрофільних пресів, машин-автоматів), розробка та методика динамічного врівноваження з метою створення нових швидкохідних машин. Опублікував понад 500 наукових праць, у т.ч. 151 винахід, 80 патентів, підручник «Методичні вказівки і завдання для самостійної роботи студентів». Під його керівництвом захищено 11 кандидатських дисертацій.

ФОРТУНАТО ЛЕВ МИХАЙЛОВИЧ (1861–1934)

У 1895 р. закінчив заводське відділення Петербурзького гірничого інституту. З 1895 по 1904 рр. послідовно завідував пудлингово-прокатним, доменним, мартенівським, бесемерівським і томасівським цехами. З 1904 г. штатний викладач металургії Катеринославського вищого гірничого училища. У 1919 р. захистив дисертацію «Загальні закони рівноваги граничної системи «метал-шлак» основного мартенівського процесу». З 1930 по 1932 рр. завідувач кафедри металургії сталі Дніпропетровського металургійного інституту. Напрями наукових досліджень: процес Томаса-Гулькріста, загальні закони рівноваги в металургійних системах, фізико-хімічні основи металургії заліза і сталі. За значний внесок у введення в дію мартенівського цеху заводу ім. К. Лібкнехта в Нижньодніпровську одержав звання Героя Праці.

ХИТРИК СВИРИД ЙОСИПОВИЧ (1895–1980)

Доктор технічних наук (1953), професор (1954), заслужений діяч науки і техніки УРСР (1966). Закінчив Дніпропетровський гірничий інститут (1926, інженер-металург). Працював у ДГП асистентом (1926–1929), доцентом (1929–1930), у Дніпропетровському металургійному інституті доцентом кафедри електрометалургії (1930–1941), завідувачем кафедри електрометалургії (1943–1973), проректором інституту з наукової роботи (1953–1962), старшим науковим співробітником Проблемної лабораторії феросплавів (1973–1980), на Челябінському феросплавному заводі заступником начальника технічного відділу (1941–1943). Засновник наукової школи феросплавників України. Основні наукові напрями: розробка теоретичних основ та технології виробництва різноманітних марок феросплавів, підготовки бідної марганцевої сировини та її використання для виплавки марганцевих феросплавів, відновлення кремнію, марганцю та хрому різними відновниками. Основні праці: «Електрометаллургия феррохрома», «Получение низкофосфористых марганцевых концентратов», «Газы и примеси в ферросплавах», «Повышение качества марганцевых концентратов и ферросплавов», «Електрометаллургия стали и ферросплавов», «Електроплавка алюмосиликатов». Опублікував понад 300 наукових праць, 2 підручники, 5 монографій та 23 винаходи. Підготував 6 докторів та 70 кандидатів технічних наук. За видатні заслуги та плідну працю нагороджений орденом Леніна, двома орденами Трудового Червоного Прапора та медалями.

**ЦАПКО ВАЛЕРІЙ КОСТЯНТИНОВИЧ
(1939–2003)**

Кандидат технічних наук (1970), доцент (1973), доктор технічних наук (1986), професор (1989), академік АІН України (1993), академік АН Вищої школи (1997), академік АПТН України (1998), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки. Співробітник НМетАУ з 1966 р. Завідувач кафедри машин та агрегатів металургійного виробництва (1996–2003). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: розробка методів управління надійності та довговічності металургійних машин, у тому числі прогнозування в імовірнісному аспекті ресурсу металургійного обладнання на різних стадіях його існування. Опублікував 190 наукових праць, у т.ч. 48 авторських свідоцтв. Написав 18 підручників, у т.ч. «Основи дизайну при проектуванні металургического оборудования», «Техника эксперимента и основы научных исследований металлургических машин и агрегатов». Є співавтором 4 монографій, у т.ч. «Надежность металлургического оборудования», «Повышение надежности металлургического оборудования». Під його керівництвом захищено 10 кандидатських дисертацій.

**ЧЕКМАРЬОВ ОЛЕКСАНДР ПЕТРОВИЧ
(1902–1975)**

Доцент (1930), доктор технічних наук (1940), професор (1941), академік АН УРСР (1948), академік АН СРСР (1972), лауреат Державної премії СРСР за створення методу точної прокатки та розробку нової технології виробництва широкогабаритної конструкційної листової сталі (1941, 1949), лауреат Державної премії УРСР за розробку та впровадження нового способу одночасної прокатки двох зливоків, Герой Соціалістичної Праці (1972), заслужений діяч науки і техніки УРСР. Співробітник НМетАУ з 1930 р. Завідувач кафедри обробки металів тиском (1931–1975). Основні напрями наукової діяльності: розробка теоретичних питань прокатки, нових процесів прокатки і прокатних станів. Опублікував понад 450 наукових праць, у т.ч. 150 винаходів. Написав 5 підручників: «Рельсы, их служба, качество и производство», «Курс прокатки в сжатом виде», «Теория продольной прокатки», «Калибровка прокатных валков», «Теория трубного производства». Є співавтором понад 20 монографій, у т.ч. «Точная прокатка», «Спаренная прокатка», «Прокатка экономичных профилей», «Прокатка на мелкосортных станах», «Точная прокатка сортовых профилей». Під його керівництвом захистили дисертації 120 кандидатів та 22 доктори наук. Був організатором та керівником двох перших Всесоюзних науково-технічних конференцій з теоретичних питань прокатного виробництва, розробив методи розрахунку кінематичних, деформаційних та енергосилових параметрів прокатки. Був членом спеціалізованих учених рад у ДМетІ, ІЧМ, ВНДТІ. Був головою республіканського правління НТР ЧМ, членом комітету з Державних премій СРСР та України. Нагороди: орден Леніна, три ордени Трудового Червоного Прапора, ордени Червоної Зірки, «Знак Пошани».

**ЧУКМАСОВ СЕРГІЙ ФЕДОРОВИЧ
(1892–1970)**

Доктор технічних наук (1949), професор (1949). Співробітник НМетАУ з 1931 р. Завідувач кафедри прикладної механіки (1948–1970). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: підвищення надійності та довговічності металургійного обладнання. Опублікував понад 60 наукових праць, підручник. Під його керівництвом захищено 23 кандидатські дисертації. Нагороди: ордени Трудового Червоного прапора, «Знак Пошани», медаль «За сумлінну працю у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.».

**ШЕСТОПАЛОВ ГЕОРГІЙ ГРИГОРОВИЧ
(1928–2009)**

Кандидат історичних наук (1966), доцент (1968), професор (1988), академік АІН України (1994), заслужений працівник освіти України (1995). Закінчив Дніпропетровський державний університет (1952, історик). Співробітник НМетАУ з 1953 р. У ДМетІ працював на кафедрі історії КПРС асистентом, старшим викладачем, доцентом (1953–1977). Завідувач кафедри соціології та політології (1977–2009). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: соціальні резерви виробництва, управління якістю підготовки спеціалістів металургів. Опублікував 135 наукових праць, був керівником 8 господарчо-договірних та держбюджетних наукових досліджень. Співавтор підручників «Соціологія», «Політологія» та 7 монографій, у т.ч. «Конвейер стальных артерий», «Нет у революции конца», «Подготовка и становление инженера и гражданина». Під його керівництвом захищено 2 кандидатські дисертації. Учасник Великої Вітчизняної війни.

ЩЕГЛОВ СЕРГІЙ ІВАНОВИЧ (1921–1977)

Кандидат технічних наук (1955), доцент (1961), доктор технічних наук (1976), професор (1977). Співробітник НМетАУ з 1958 р. Завідувач кафедри хімічної технології кераміки та вогнетривів (1973–1977). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: розробка технології вогнетривів для футеровки сталерозливних ковшів з використанням вуглецьвмісних компонентів. Опублікував 54 наукових праці, у т.ч. 8 винаходів. Під його керівництвом захистили кандидатські дисертації 8 осіб. Учасник Великої Вітчизняної війни. У 1942 р. був начальником служби загородження 66-го відділення залізничного батальйону, у 1943 р. на I Білоруському фронті був командиром загону.

ЩИРЕНКО МИКОЛА СЕМЕНОВИЧ (1885–1959)

Професор, доктор технічних наук, завідувач кафедри механічного обладнання металургійних заводів Дніпропетровського металургійного інституту (1944–1959). Закінчив Київський політехнічний інститут (1906–1913) за металургійною спеціальністю з дипломом першого ступеня інженера-технолога. Інженер-конструктор, інженер з нових розробок Самаро-Златоустівської залізниці (1913–1915). Помічник начальника цеху по обладнанню, начальник проектного відділу на Дніпропетровському металургійному заводі ім. Петровського (1915–1931). Водночас викладає за сумісництвом в гірничому, а потім у металургійному інституті. З 1931 р. – завідувач кафедри прикладної механіки у індустріальному інституті м. Сталіно. Під час евакуації працює завідувачем кафедри механічного обладнання в Уральському політехнічному інституті (1942–1944). В 1944 р. повертається у Дніпропетровськ до металургійного інституту. Засновник спеціальності «Механічне обладнання металургійних цехів» (1939). Автор першого в світі підручника «Механічне обладнання доменних та сталеплавильних цехів» (1942). Був керівником понад 20 аспірантів, більшість з яких стали кандидатами та докторами наук. Автор підручника «Механічне обладнання доменних цехів» (1962).

ЮРЧЕНКО ВІКТОР ЗАХАРОВИЧ (1903–1987)

Доцент (1947), кандидат економічних наук (1949), доктор економічних наук (1964), професор (1965). Співробітник НМетАУ з 1947 р. Завідувач кафедри політичної економії (1947–1987). Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: проблеми вдосконалення оплати праці в сільському господарстві, стимулювання економічної ефективності виробництва в чорній металургії, інтенсифікація виробництва та вдосконалення господарчого механізму. Опублікував 108 наукових праць. Є співавтором 12 монографій, 45 брошур, у т.ч. «Вопросы организации труда в колхозах», «Вопросы оплаты труда в колхозах», «Производственная бригада – важный фактор ускорения научно-технического прогресса, повышения интенсификации производства (на примере промышленности Днепропетровщины)». Під його керівництвом захищено 13 кандидатських дисертацій. Учасник Великої Вітчизняної війни (1941–1945). Нагороджений 7 бойовими орденами, медалями.

ЯКОВЛЄВ ЮРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ (1927–2012)

Кандидат технічних наук (1962), доцент (1962), доктор технічних наук (1974), професор (1976), лауреат Державної премії України (1999). Закінчив Дніпропетровський металургійний інститут (1949, інженер-металург). Співробітник НМетАУ з 1954 р. Основні напрями наукової та науково-педагогічної діяльності: розливання сталі, математичне моделювання металургійних процесів. Опублікував 305 наукових праць, у т.ч. 17 винаходів. Є співавтором підручника «Теорія металургійних процесів», монографії «Технология и установки непрерывного способа производства стали». Працював на Нижньодніпровському трубопрокатному заводі ім. К. Лібкнехта начальником зміни (1949–1954), у НМетАУ на кафедрі металургії сталі аспірантом, асистентом, доцентом, професором (1954–1982), завідувачем кафедри ТМП (1982–2000), професором кафедри ТМП і ФХ (2000–2008).

